

A SZABÁLYZAT VÁLTOZÁSAI

Farkas Edith 1908-ban állította össze az első Szabályzatot „*A Katolikus Női Missziótársulat szervezetének és alapszabályának tervezete*” címen. 1909 Pünkösdjén a Társulatot Szent Benedek égi pártfogása alá helyezte.

1911-ben Mázy Engelbert OSB Directorium Spirituale néven szabályzatot készített a Társulatnak Szent Benedek Regulája alapján, melyről ezt vallotta: „*Ez az a törvény, melynek szellemét követve erős lelki életet alakíthatunk ki magunkban, hogy Társulatunk sajátos feladatát, a növédelem munkáját Isten dicsőségére sikerrel megoldhassuk*”. Akiknek ez a törvény készült, nem voltak apácák, mert nem akartak vagy nem tudtak a világtól annyira elvonulni, mint a szerzetesek szoktak. Istennek való átadottságukban, belső fegyelemben, főnöknőjükkel kapcsolatban és az engedelmesség gyakorlásában azonban nővérek voltak. Ezért nyitottak jelöltséget, noviciátust, ezért voltak fogadalmiak (nem nyilvános jellegűek). Tehát nem voltak apácák, de semmi esetre sem voltak világiak. A Directorium Spirituale-t Fischer-Colbrie Ágoston kassai püspök hagyta jóvá 1911-ben, Szent Benedek ünnepén. Hivatalosan Prohászka püspök hirdette ki 1911. november 19-én. „*Alapszabályainkat úgy az Egyházi Hatóság, mint a Magyar Királyi Belügyminisztérium jóváhagyta.*” (Farkas Edith: „*A Szociális Missziótársulat rövid ismertetése. Irányzat és gyakorlat.*” Budapest, 1911)

1922-ben Alapítóanyánk a Társulatot felajánlotta Jézus Szentséges Szívének. Ezt követően 1923-ban a bencés lelkiség helyett Szent Ignáci lelkiséget és abban a szellemben írt szabályzatot adott a Közösségnek, melyre szerzeteskongregációt épített.

A Társulat Jézus Szívének történő felajánlását megelőzte a családok felajánlásának gyakorlata. Prohászka Ottokár írta: „*Előbb-utóbb mindegyikünk megtapasztalja, mennyire rá vagyunk utalva embertársaink szívére, és mennyire hívva vagyunk arra, hogy másoknak szívbeli szolgálatot tegyünk. Ennek a nagy, fölséges egységnek vérkeringése a Szentlélek-járás, szíve pedig az a krisztusi szív, mely ezen a földön végigdobogott egy emberéletet, hogy aztán örök időkre minden lüktetésével a szentségek áramát küldözze határtalan lélekközösségének minden szülőttébe.*” Pálffy Pálné szerint „*A jó győzedelmeskedhet minden egyes lélekben, az elbukottakéban csakúgy, mint a köznapi kötelességek alatt roskadozó és nyögő gyengék lelkében, ha van, aki Jézus Urunk Szentséges Szívéhez vezesse őket.*”. A Szociális Missziótársulat nem érte be csupán csak úgynevezett szociális munkákkal, hanem valláserkölcsi missziót is végzett elsősorban a nemzet összejtjének, a családnak megmentése és felvirágoztatása körül, azon kívül pedig egyesek lelkének megmentése érdekében. Tette ezt elsősorban négyszemközti beszélgetések útján, továbbá missziós lelkigyakorlatok tartásával, triduumok és hasonló lélekmentő, evangelizációs rendezvények által, és tette úgynevezett családfelajánlások által. A szegény családokon mindenekelőtt anyagilag törekedtek segíteni. Ha ez a lehetőség szerinti segítség megtörtént, vagy nem volt szükséges, azonnal arra törekedtek, hogy a családot vagy az egyes embert közelebb segítsék Jézus Szentséges Szívéhez, hogy ígéreteinek áldásözönével elárassza.

1931-ben Farkas Edith visszatért a bencés szellemhez. „*A Missziótársulat Szabályzatában három ér folyik: az enyémm, Szent Benedeké és Szent Ignácé*” – vallotta. Végleges Konstitúciónk 1932-ben nyert egyházi jóváhagyást. Ennek szellemisége alapvetően a Szent Benedeki lelkiség. Melyek ennek a lelkiségnek fő vonásai, amit követünk? Szent Benedek Reguláját a mély hitre alapozott vallásosság, a szelídség és erő, az egyszerűség és a komolyság, az imádság és a munka

szerepet jellemzik. Az őt követő szerzetesek életének három fő eleme az istendicséret, vagyis a közösen mondott imádság (zsoltározás, zsolozsma), a közösség és az egyház érdekében végzett mindennapi munka, valamint az egyéni imádságos lelki és szellemi művelődés.

Alapítóanyánk szándéka szerint Társulati Házunk jelképei az orsó, a kereszt és a lant. Benne van az „*Ora et labora!*” Ami a kereszt társulati jelentőségét illeti, Alapítóanyánk figyelmeztet: *”A kereszt jó útmutató! Itt válnak el az utak: vagy jelentéktelen nullaságban, lapos bizonytalanságban senki lenni, vagy pedig az Úr Isten eredeti tervei szerint a szenvedés iskolájában mélyülni, alakulni. A keresztény életprogram egy szóban kifejezve keresztviselés.”* A lant a kedélyt, családiasságot, nőiességet jelzi. Ezek a jól rendezett szeretet finom vonásai. A lelkiélet áldott munkája mellett legszebb a szociális munka. Ez tartozik az orsó fogalmához. Társulatunk szellemi arculatának Benedeki vonása a megújulás szelleme is: *„A nagy dolgokat nem a munka hozza létre, hanem a személyiség.”*(Farkas Edith) Ezért fontos a conversion morum meorum elve: *„erkölcseim folytonos javítása”*.

Mindezek együtt adják Társulatunk szellemi arculatának kettős jellegzetességét, mert a szociális nővér ideálja a Foris Apostolus – Intus Monachus.

A Missziótársulat, története folyamán – melynek során eljutott az egyházilag elfogadott végleges szabályzatához –, Alapítóanyánk két szent rendalapító eszményét kívánta megvalósítani. Az irányváltások belső küzdelmekkel jártak, szakadásokat segítettek elő. Az a Konstitúció, melynek irányítása alatt a mai szociális missziós nővér dicsőíti Istent, szolgálja embertársait, és amelynek megtartására szólítja az új belépőket, így kezdődik: *„A Társulat a Szentlélek Úristennek és Jézus Szentséges Szívének van felajánlva. Égi pártfogói: a Boldogságos Szűzanya, a Magyarok Nagyasszonya; Szent József, a Szent Család gondos őrizője; Szent Benedek, a szerzetesek nagy pátriárkája; Árpád házi Szent Erzsébet, a karitás lelkes apostola. A Társulat tagjai fejtsenek ki minél nagyobb buzgóságot a Szentlélek és a Szent Szív tiszteletében és e tisztelet terjesztésében. Legyenek hűséges tisztelői égi pártfogóiknak.”*